

KODÁLY ZOLTÁNNÉ PÉCZELY SAROLTA SZÜLETÉSNAPJÁRA

I. SÁROSI BÁLINT SÁRIKA Kodály Zoltánné születésnapjára¹

A születésének kerek fordulóját ünneplő Kodály Zoltánné Péczely Saroltát Magyarországon és szerte a világon sokan és szívesen köszöntik. Őt mi, különösen a nálánál idősebbek Sárikaként is emlegetjük, s ehhez onnan vesszük a bátorságot, hogy fiatalságának legszebb éveitől kezdve ismerjük - ha lehet így mondani: szeretjük is. És mindenképpen becsüljük, mert 27 éves koráig mintaszerűen élt nem csekély bátorsággal vállalt házassági kötelékében. Azóta pedig változatlan szeretettel és kitartással gondozza az óriási hagyatékot.

Igazi részese a kodályi életműnek már azzal is, ahogy a Bónis Ferenc által összeállított és írt *Élet-pálya...*című gazdag tartalmú könyv képei tanúsítják. A Kodállal együtt sokféle helyzetben, nagyrészt külföldön, legtöbbször nagyhírű emberek társaságában készített fényképek érzékeltetik, hogy mindketten jól érzik magukat. Első felesége elvesztésének fájdalmát Kodálygyorsan kiheverte, „megfiatalodott”. Sárika pedig hamar megunhatta volna a mértéken felül elfoglalt nagy ember melletti készenlétet, a sok és gyakrabban fárasztó, mint üdítő reprezentációt, a sok odafigyelést. Tagadhatatlan szépségével a fiatal

¹ Muzsika 2015/11. szám

feleség vonzó látványa, dísz is a fényképeknek, de a fényképeken megörökített magatartásán annak tudata is látszik, hogy ő a nagy embernek magánéleti társa. Annak jelzését, hogy mi köze a nagy ember óriási hagyatékához, nem kell a fényképeken nyomozni. Ahogy ma a hagyatékot ápolja, abból tudni lehet: ereje szerint annak létrejöttében is része van - hömpölygő folyóba ömlő friss vízű patak...

A világ minden táján tisztelettel övezett férjével együtt élve vigyázott és vigyáz azóta is arra, hogy viselkedésén csekély rést se hagyjon olyanoknak, akik életében szenzációt, de legalábbis színezhető mendemondára alkalmas témát keresnének. Özvegysége kezdetétől volt rá módja, hogy nagyvilági életet éljen. Ezt messze elkerülte, visszavonult. Sokszor lett volna – van is - alkalma beavatkozni férje által indított és fejlesztett kutatások, mozgalmak, módszerek folytatóinak munkájába, vitáiba. Ilyen vitáktól bölcs fegyelmezettséggel távol tartja magát. Azt teszi, ami vitathatatlanul az ő örökölt feladata: őrzi, rendben tartja és ápolja a tárgyi (benne szellemi) hagyatékot. ű

Az ő rangos kötelessége és fő érdeme maradt az 1924 óta Kodályműhelyének is számító köröndi lakást „műhely” állapotában megtartani, szabályos múzeum má és archívummá alakítani. Ez oly mértékben sikerült, hogy a Kodály Emlékmúzeum és Archívum – Kodály kézírataival eszközeivel, könyvtárával, kottagyűjteményével, eredeti helyén hagyott íróasztalával, zongorájával - ma már nemcsak megcsodálható gyűjtemény, hanem elsőrangú kutatóhely is. Pincéje pedig konferencia- és kamarakonzert-teremnek is megfelel.

Tudjuk, hogy Kodálynál 19 évvel idősebb, nagyon művelt, zeneileg is a legmagasabb fokon képzett első feleségével mélységes egyetértésben élt. Úgy látszik, a meghittségért másodszor sem kellett megküzdenie. A nálánál 58 évvel fiatalabb feleségnek nem került megerőltetésébe, hogy ugyanez az egyetértés létrejöjjön. Sáríkáknak igényességben, műveltségben volt már honnan igazodnia új helyzetéhez. Férje mellett, majd azután is sokat tanult. Könnyen megtanulta a hibátlan illeszkedést férje szelleméhez - ami úgyszólván határtalan műveltség és ismerettár foglalta. Kodály puritán módon élt, egyetlen befektetésre költötte pénzét: bőkezűen támogatott jó ügyet és rászorulókat, köztük fiatalokat, akiket a pályán való indulásukhoz soha vissza nem térítendő nagyobb összegekkel, gyorsan segített például zongorához, lakásszerzéshez. Ugyanígy kész volt segíteni jó szóval, közbenjárással. A maga korlátozottabb eszközeivel és diszkrét módján hasonlóan cselekszik özvegye is; segít intézményeken, zenekutatón, pedagóguson, rászorulókon.

Nemrég magas állami szintről javaslat hangzott el a mindennapi éneklés bevezetésére az iskolákban. Ez ügyben Kodálynét is, mint nagyon illetékest, meginterjúvolták. Nem tért ki a kérdés elől, ő is pártján van az akár mindennapi iskolai éneklésnek. Ő maga már iskolába járás előtt elkezdte az éneklést: ötéves korában népdalversenyt nyert. Vállalta, hogy részt vesz a kezdeményezésben. Ám - nyilván figyelmességéből - nem mondta hozzá: ...de nem a meghirdetés ripsz-ropsz módján. Kapta is már a kifogásokat (lám, érthető az okos visszavonultsága). Pedig ugyancsak tapintatosan, de okosan, azt is megjegyezte, hogy a mindennapi rendszeres éneklést „csak körültekintően szabad bevezetni”. Vagyis alaposan előkészítve és fokozatosan indítva. Annak idején magának Kodálynak is évekig tartott az ének-zenei általános iskolák előkészítése pedig neki ehhez saját tanítványaiból kitűnő vezérkara volt, és voltak már jó zenepedagógusok. Most ilyen alig van.

Kedves Sárika, van tennivaló a következő évtizedekre is. Már csak ezért is sokunk nevében kívánom: maradjon egészséges, és éljen sokáig!

II.

BÓNIS FERENC
IGY LÁTTUK KODÁLY!
(Püski Kiadó, 1994)

PILLANATKÉPEK KODÁLY ZOLTÁN ÉS
KODÁLY ZOLTÁNNÉ PÉCZELY SAROLTA ÉLETÉBŐL

Telmányi Emil² hegedűművész

... 1959-ben meghívtak a Budapesti Zenei Heteken rendezett nemzetközi Haydn vonósnégyes-versenyre zsűritagnak, azzal a kéréssel, hogy szeretnék, ha oly hosszú szünet után újra hangversenyeznék Budapesten. A meghívást nagy örömmel fogadtam és elhatároztam: bemutatom a magyar közönségnek immár kvintetté bővült családi együttesemet. Szólót, duót, triót, kvartettet és kvintettet szólaltattunk meg.

A koncertre eljött Kodály Zoltán is. Néha ránéztem, és láttam, hogy nagy érdeklődéssel követi a három lány játékát. Akkor hallotta őket először játszani.

² Bónis Ferenc: Így láttuk Kodályt. Püski Kiadó 1994, 25. oldal

A koncert után bejött a művészsobába és meghívott bennünket másnapra, teára. Amikor másnap megjelentünk a megbeszélt időben, Kodály bemutatott nekünk egy fiatal zeneakadémistát: Péczely Saroltát, egyik jóbarátjának lányát. Lányaim mindjárt megbarátkoztak vele, különösen, amikor kijelentette, hogy a dán nyelv úgy hangzik, mint a madárcsicsergés. Erre aztán még hangosabb lett a csicsergés. A kellemesen eltelt délután végéfé Kodály azt javasolta, hogy másnap menjünk fel a mi kocsinkkal és az ő kocsijával a János hegyre, hogy megcsodáljuk Budapest látképét. Ez valóban nagy élmény volt az egész családnak: Budapest úgy feküdt előttünk, mint kiterített térkép. Néhány fénykép is készült ezen a kiránduláson. Ezen a sétán végre magyarul beszélhettem Kodálllyal - addig német nyelven folyt a konverzáció.

1960-ban nem valósult meg Kodály tervezett svájci útja. Erre utal 1960. augusztus 3-4. levele:

Kedves Engelék!

Budapest, 1960. aug. 3.

Megkaptam mindent: a londoni levelet, a bázeli kritikákat. Londonból nem feleltem, mert volt némi halvány remény, hogy Svájcban át jövök haza. De annyira lefoglaltak utolsó percig, hogy nem volt türelmem, repültem. Most már csak jövő nyár vihet Svájcba, ha élek.

Ma lenne aranylakodalmunk, ha megérte volna. Es wäre zu schön gewesen. Így is csoda volt életünk, nagyon rám sötétedett, mikor itt maradtam.

Nem is hittem egy évig, hogy még lehet élni. De jött egy jó és hű fiatal lány, aki még egy ideig itt tart. Azt mondja, be kell fejeznem félbemaradt műveimet. Hát meglátjuk, terem-e még valami a félig kiszáradt fán.

Miután mindenfelől ballom, hogy jól vannak, Ilse honvágyát leszámítva, kívánok továbbra is minden jót, a bonvágyon egy kis itthoni látogatással lehetne segíteni.

KZ

Comensoli Mária³ zongoraművész

Fiammal és kétéves Kata unokámmal Galyatetőn sétáltunk és találkoztunk Kodály Zoltánnal. Megkérdezte unokánat: hogy hívják. A pici leány bátran kivágta nevét, mire Kodály megjegyezte: De szép neved van! Elővett a zsebéből egy akkor talált kökörcsint, és átnyújtotta a gyerekeknek. Kata lepréste és azóta is kegyelettel őrzi élete első szál virágját -melyet éppen Kodálytól kapott.

Amikor feleségül vette Sárikát, fiammal meglátogattuk őket a Galyán. Kodály kérdéssel fogadott: Mondja, mit pletykálnak az öregről a városban? Meglepetésemben alig tudtam válaszolni. Végül eszembe jutott az a mendemonda, mely szerint az esküvőre új ruhát csináltatott volna... Ezt elmondtam neki. Sári, hozd ki a ruhámat! – szólt erre ifjú feleségének. Amikor kérése teljesült, ennyit mondott: Negyven éve csináltattam Londonban.

Engel Iván⁴ zongoraművész

Kedves Engelék!

Mindent megkaptam köszönettel, a levelet, a szép cikket, a gyászjelentést, nem tudtam előbb írni, nehéz év volt.

Örömmel látom, hogy nem hiába mentek ki, a mozgási szabadság ellensúlyozhatja a bonvágyat. Remélem a vágyott görögországi út is sikerül.

Én 10 éve nem jártam kinn. Most tervezek májusban egy angliai kirándulást még pedig nem is zenei munkával, hanem Oxfordba felolvasásra hívtak meg.

Nem mehetek egyedül, akadt egy fiatal lány, aki hajlandó megosztani a hátralevő éveim terhét. Meglátom, hogy bírom az utazást, lehet, hogy visszajövet Svájccon át megyek, esetleg találkozunk. További sikereket és minden jót.

Kodály Z.

³ Bónis Ferenc: Így láttuk Kodályt. Püski Kiadó 1994, 29. oldal

⁴ Bónis Ferenc: Így láttuk Kodályt. Püski Kiadó 1994, 59. oldal

**Keresztury Dezső⁵ író, költő, műfordító, irodalomtörténész, az Eötvös
Collegium igazgatója**

Voltaképpen a kis Sára asszonyt is úgy ismertük meg, hogy én már majdnem családi ismerősként tudtam róla. Említettem, hogy a nagymamája igen jó barátnője volt édesanyámnak Keszthelyen, aztán később különben is jó barátok lettünk; az édesapjával körülbelül egyszerre voltunk az Eötvös Collegiumban; nem évfolyamtársak: ő gólya volt, én már senior; Keszthelyen többször is találkoztunk. Amikor az özvegy Kodály körül elkezdődtek a pletykák, feleségem mindig azt mondta: Nem, Zoltán nem, ha valaki nem, Zoltán sosem fog még egyszer megházasodni. Amire én: hidd el, Zoltán meg fog házasodni, mert olyan jó volt az első házassága, hogy nem fog tudni házasság nélkül élni. Egy vasárnap esti vacsorán odafordultam hozzá: Zoltán, rettentő pletykatömeg örvénylik körülötted, nekünk megmondhatod: megházasodsz, vagy nem házasodsz meg?” Erre rám nézett, egy kicsit elmosolyodott, és a szokásos kis cuppantás után így szólt: - *Hát, sok jelölt van.* Ez volt az egész. Utána talán egy fél évvel feleségem azt mondja: tegnap esküdött Zoltán. Nem sokkal később Kodály telefonált, azt mondta, hogy eljönnének este, mert „van egy nője”, azt is magával hozza. Este meg is érkeztek; Sáríka síóltözetben, mert nagyon hideg tél volt; akkor még Zoltán helyett csak azt mondta: Ő. Azt is el kell mondanom, hogy Zoltán Sáríkat is rendkívüli körültekintéssel választotta ki és nevelte fel feleségül és utódjául, a szeretet fegyelmében, szívósan, kitartóan, beavatva az élet titkaiba, a zenébe, a pénzügyek intézésébe, mindenbe, amibe bele lehetett avatni, és Sarolta asszony a legkitűnőbb tanítványok közé tartozott.

Somogyi László karmester⁶

Közben nagy örömmel értesültem róla, hogy Kodály, szűkre szabott hátramaradó éveire, méltó és szerető élettársra talált. Boldog voltam, hogy ebben a megfiatalodott életszakában találkozhattam vele, jó néhány napot együtt töltve Velencében. Kodály Szimfóniáját játszották az ottani zenei fesztiválon, melyre őt is meghívták - Sáríkával ekkor volt először külföldön. Akkor éppen olaszországi turnén voltam, feleségemmel és András fiunkkal. Így került sor, 1962-ben, utolsó találkozásunkra, mely felejthetetlen emlékem maradt.

⁵ Bónis Ferenc: Így láttuk Kodályt. Püski Kiadó 1994, 125. oldal

⁶ Bónis Ferenc: Így láttuk Kodályt. Püski Kiadó 1994, 173. oldal

Kodályt sohasem láttam olyan fiatalosnak, jókedvűnek - sőt: beszédesnek! Hosszú sétákon, városnézés közben, nem győzött mesélni és érdeklődni mindenről és mindenkiről. Jókedvében még arra is volt türelme, hogy elviselje az asszonyok kirakatnézését, sőt némely sálra, ruhára vagy táskára ő hívta fel figyelmüket. Ha pedig valamelyik közeli kis szigetre mentünk kirándulni, akkor elsőnek ő ugrott ki a gondolából, hogy kisegítse a hölgyeket. Fénykép is készült rólunk, amit egy Szent Márk téri utcai fényképész csinált, miközben galambok százai repdestek körülöttünk. Bennem ez az utolsó kép maradt meg Kodályról és nem tudom elhinni, hogy „mint az galamb, elrepült volna...”

Bors Irma⁷ (Mária Virginia) iskolai ének-zenetanár, az Irgalmas Nővérek apácarendjének tagja

Nem sokáig tudott egyedül maradni. Megházasodott, erről azonban környezetét csak bejegyzett tényként értesítette. Emma asszony kedvencét, Péczely Sárikát vette feleségül, akit még kisgyermekként ismert meg, amikor a háború utáni koplalós hónapokban Dombóvárra mentek. Csak bámulattal szólhatok arról, hogy miképp aranyozta be Sárika napsugaras lényje Kodály utolsó éveit. Most már ő fogadott bennünket, ha köszönteni mentünk; együtt jótékonykodott a tanár úrral és segítette azokat, akiknek nem volt hangszere vagy lakása; magam is ez utóbbiak közé tartoztam.

Halápy Lili⁸ angol nyelvtanárt, fordító, lektor

Angol óra után a tanár úr Sárikával rendszerint kiment a budai hegyekbe sétálni. Néha-néha engem is invitált, hogy tartsak velük.

– Köszönöm a meghívást, de sajnos nem mehetek, otthon vár a munka, a fordítás.

– *Mindig csak körmöl? Soha nincs a szabad levegőn? Hogy akar akkor annyi ideig élni, mint én?*

Egyszer, amikor óra után megállt az asztal mögött, azt mondtam neki:

– Milyen elegáns, tanár úr!

Sajátos mosollyal az ajkán csak ennyit válaszolt:

– *Úgy kell! Akinek fiatal felesége van...*

⁷ Bónis Ferenc: Így láttuk Kodályt. Püski Kiadó 1994, 213. oldal

⁸ Bónis Ferenc: Így láttuk Kodályt. Püski Kiadó 1994, 416. oldal

III.

HATALMAS SIKER VOLT

Péczely Sarolta dalestje⁹

Péczely Sarolta és Ránki Dezső a koncert előtti próbán

Zsúfolásig megtelt a szombathelyi Bartók-terem Péczely Sarolta 1978. szeptember 22-i bemutatkozó dalestjére. Ez már önmagában véve is örömteli esemény, bár dőreség volna azt hinni, hogy a – különben oly méltatlanul mellőzött – dalirodalomnak hirtelen ilyen nagy számú híve támadt volna. Azonban a hangverseny fogadtatása, és a közönségnek – a nehéz műsor ellenére – sem lankadó figyelme végül is fölbátorít annak megállapítására, hogy akiket az első pillanatban talán csak az eseményt övező szenzációszag vonzotta hangversenyre, azokat is – csakúgy, mint minden jelenlevőt – fokozatosan hatalmába kerített a dalok szépsége és Péczely Sarolta személyes és művészi varázsa. Ritka, de nem egyedi eset a zenetörténet során, hogy nagy zeneszerzők hitvesei, maguk is gyakorló muzsikusként lévén, férjük halála után tovább ápolják és terjesztik a mesteri szellem hagyatékát. Szép és ismert példát e vállalt hivatásnak Schumann zongoraművész-felesége, Clara Wieck, vagy Magyarországon Bartókné Pásztory Ditta tevékenysége. A pénteki hangversenyt hallgatva – úgy tűnik – e nemes hagyomány folytatója lehet majd Péczely Sarolta, a fiatal énekesnő, aki világhírű mestere és férje, Kodály Zoltán művészi

⁹ Vas Nép 1978/277. szám (A szerző néhány szubjektív megjegyzése kivételével, teljes szöveg!)

és pedagógiai hagyatéka még szélesebb körű elterjesztésének roppant terhét vette vállára.

Nem véletlen hát, hogy az est első részét Kodály-művek, a Magyar népzene, valamint a Megkésett melódiák című sorozatból alkották. A felfokozott várakozás szerencsére nem járt együtt csalódással, ugyanis hamar kiderült, hogy a művésznő birtokában van azon eszközöknek, melyek őt e dalirodalom hivatott tolmácsolójává tehetik. Ezek közé sorolható az atmoszférateremtő és karakterizáló képesség, a kis zenei formákhoz szükséges biztos formáló készség, tökéletes énektechnika és szép hang. E követelmények mindegyikének – ha még nem is egyformán magas színvonalon – eleget tud tenni Péczely Sarolta.

A népdalfeldolgozások közül szépen sikerült az Egy kicsi madárka dramaturgiai felépítése, a Szomorú fűzfának borzongató lélektani hitelessége, nemkülönben a Tőlem a nap úgy telik el jellemábrázolása, vagy a Szőlőhegyen keresztül játékosságának érzékeltetése. Élményszerű volt A csitári hegyek alatt átélt, szívből jövő előadása. Ihletettre sikerült a Búsan csörög a lomb című Kölcséy vers széles dallamíveinek áradó éneklése, majd az első rész egyik előadói csúcspontjaként a Várj meg madaram eksztázisig fokozódó, viharos ünneplést kiváltó előadása, melynek sikerében nem kis része volt a zongorán mindvégig közreműködő Ránki Dezső, énekest is magával ragadó, játékának.

Talán szimbólumnak is tekinthető a műsornak Debussy dalaival való folytatása, akinek tudvalevőleg nagyhatása volt a fiatal Kodály, majd az érett mester zenéjére is. Hogy a rokonság ellenére mégis mennyire más a nagy impresszionista szerző művészete, ez derült ki az előadók szándékából. Sikerült megeleveníteniük dallamok és harmóniák érzéken elomló, lágy folyamát, a hangszínek parfümös varázsát. Baudelaire versei lehetőséget adtak arra, hogy élvezhessük a művésznő magas fokú zenei intelligenciáját, mellyel érthetővé tette a rendkívül bonyolult szólam minden frázisát, s amely révén harmonikusan együtt szólt Ránki Dezső légiesen hajlékony, megnyugtatóan biztos, alkalmazkodó kíséretével.

Az ezt követő két virtuózan előadott Roussel-dal Drahos Béla fuvolaművész közreműködésével, valamint a roppant igényű (művészt és hallgatóságát maximálisan igénybe vevő), műsort befejező Ravel-mű, a Madagaszkári dalok a teljes előadói gárda, valamint Perényi Miklós csellóművész közreműködésével – ha lehet – még tovább fokozták a hatalmas sikert.

Péczely Sarolta személyében – akinek a már említetteken kívül legfőbb vonzereje, hogy őszintén, gazdag érzelmvilággal, nagy kifejezőerővel és mély átéléssel énekel – nagy tehetségű dalénekesnőt ismerhetett meg a szombathelyi közönség.

Kárpáti Iván

IV. (Recenziók)
ÓRIÁSOK TOLMÁCSOLÁSA
Kodály Zoltánné Péczely Sarolta dalestjéről¹⁰

Kitűnően szerkesztett, jó hangulatú előadóestnek tapsolhattunk a minap Nagybátonyban, a Bányász Művelődési Házban, ahol – a karancskeszi fellépés után két nappal – Kodály Zoltánné Péczely Sarolta énekesnő koncertezett. Műsorán Schubert és Kodály dalai szerepeltek. Az előbbitől például a Kolma panasza, az Ave Maria, a Nyughatatlan szerelem, a magyarzeneszerzőtől önálló szerzemények és a népdalfeldolgozások, mint a Szőlőhegyen keresztül, a Dudanóta, vagy a Jaj, de szerencsétlen időre jutottam hangzottak el. A válogatást értő, meggyőző szóval indokolta –, mint, ahogyan az előadóest egész műsorát ismertette – id. Fasang Árpád zeneszerző, zenepedagógus. Schubert és Kodály valóban ott van a világdalirodalmának legnagyobbjai között. Schubertből sodróerővel árad a költőiség, a drámaiság, míg Kodály elválaszthatatlanul kötődik éltető eleméhez, gyökereihez, a magyarnépdal- és zenekincshez. Kodály művészi vállalása felemelő, egyben politikai tett: a magyar népművészet európai hírnévre emelése, a népben való hit, annak feltétlen vállalása. Megvalósította eszméjét: mint ahogyan szülőföldjének futóhomokját megszelídítették az okos mérnökök, gazdasági szakemberek, úgy állította meg ő is a magyar zene sívó homokját, teremtett benne oázist, biztos kapaszkodókat. Péczely Sarolta szép fényű, csillogású, kulturált, képzett énekhanggal rendelkezik, talán nem tévedés –, hiszen olyan ritkán és keveset hallhattunk róla az utóbbi esztendőkből –, ha megjelenését és létét a magyar pódiumművészetben revelációnak érzem. Emberi, művészi lény, alkata komoly, meditatív, így engem főként a szelíd érzelmekről vádló dalokban győz meg a legteljesebben. Persze művészetében elővillannak a másféle színek is, a drámai erő, a humor. Éppen ezért is találó a műsorösszeállítás: lehetőséget teremt egyénisége egészének a megmutatására. A nagybátonyi Bányász Művelődési Ház és a Bartók Béla Általános Iskola közös szervezésében

¹⁰ Nógrád Megyei Hírlap 1982/24. szám

rendezett koncert megérdemelt sikert aratott (de talán valamivel több felnőtt nem ártott volna a nézőtéren). Olyan híreket kaptam Karancskesziből is, hogy a közönségnek öröme tellett a hallottakban. Remélhetőleg Kodályné Péczely Sarolta – és zongorakísérőjének, ifj. Fasang Árpádnak – dalestje elismerést arat Salgótarjánban is – 1982. február 4-én a József Attila Művelődési Központban. (ok)

V.

ÉLETKÉPEK

(<http://www.hirosnaptar.hu/>)

(fotomuzeum.hu)

(facebook.hu)

[\(https://gallery.hungaricana.hu/\)](https://gallery.hungaricana.hu/)

Kodály Zoltán és Kodály Zoltánné Péczely Sarolta
(Molnár Edit, MTI felvétele, 1962)

Kodály Zoltán és Kodály Zoltánné Péczely Sarolta
(Molnár Edit, MTI felvétele, 1962)
(Kertész Csaba gyűjteményéből)

Kodály Zoltán és Kodály Zoltánné Péczely Sarolta
(Molnár Edit, MTI felvétele, 1962)
(Kertész Csaba gyűjteményéből)

(www.parlando.hu)

(dombopedia.hu)

Kodáéy Zoltán és Kodály Zoltánné Péczely Sarolta a Budai Várban
(Vámos László felvétele, 1961)
<https://fotomuzeum.hu/>

(magyarkonyhaonline.hu)

(Vámos László 1962)
<https://fotomuzeum.hu/>

(wikipedia.hu)

Henri Cartier-Bresson: Kodály Zoltán és felesége, Kodály Zoltánné Péczely Sarolta,
1964 © Henri Cartier-Bresson/Magnum Photos
<https://mamanohaz.blog.hu/>

Kodály Zoltán és Kodály Zoltánné Péczely Sarolta a lakásukban
(Forrás: Magyar Múzeumok, 2007. 4. szám)

Kodály Zoltánt köszöntik lakásán 82. születésnapja alkalmából a Magyar Rádió és Televízió óvodásai,
mellette felesége: Kodály Zoltánné Péczely Sarolta áll.
(Fotó: MTI/Zinner Erzsébet)

Kodály Zoltán, Kodály Zoltánné Péczely Sarolta és Kisfaludi Strobl Zsigmond műtermében
1960 körül

Fotó: Eötvös Gyula
(Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtára, Budapest)

Kodály Zoltán és Kodály Zoltánné Péczely Sarolta.
Kodály jobbján Szabó Ferenc és Farkas Ferenc zeneszerzők.
(Fotó/Forrás: Szalay Zoltán / FORTEPAN)

Molnár Edit: Kodály Zoltán és felesége Péczely Sarolta, valamint Pablo Casals és felesége,
Martita asszony a Magyar Állami Operaház páholyában
(Kertész Csaba gyűjteményéből)

Molnár Edit: Kodály és felesége Péczei Sarolta (1964. X. 7.)
(Kertész Csaba gyűjteményéből)

Kodály Zoltán és Kodály Zoltánné Péczely Sarolta (1966)
Ismeretlen fotós munkája
(Kertész Csaba gyűjteményéből)

Kodály Zoltánné Péczely Sarolta, Sólyom-Nagy Sándor és Pogány Imola

Kodály Zoltánné Péczely Sarolta, Sólyom-Nagy Sándor és Pogány Imola

VI. KODÁLY ZOLTÁNNÉ PÉCZELY SAROLTA LÁTOGATÁSA A KECSKEMÉTI KATONA JÓZSEF KÖNYVTÁRBAN¹¹

Vendégünk: Kodály Zoltánné Péczely Sarolta
Beszélgetőtárs: Erdei Péter Liszt-, Bartók–Pásztory- és Kodály-díjas karnagy, Magyarország
érdemes és kiváló művésze
Közreműködik: Kecskeméti Énekes Kör, vezényel: Erdei Péter
Elhangzik: Petőfi Sándor-Kodály Zoltán: A székekhez
Szerkesztő: Virág Barnabás
Felelős szerkesztő: Bujdosóné Dr. Dani Erzsébet
Magyar Kodály Társaság Kecskeméti Tagsoport Bács-Kiskun Megyei Katona József Könyvtár, 2023. III. 9.

Film és fotók az eseményről:

[Kodály Zoltánné Péczely Sarolta: Kodály Zoltánról](#) (1:12:20)

Kodály Zoltánné Péczely Sarolta és Erdei Péter

¹¹ Banczik József fotói

Kodály Zoltánné Péczely Sarolta és Erdei Péter

